

ΗΧΩ ΚΑΙ ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

(Κωμωδία μ' ένα ρήτορα και με χιλιάδες άκροατές).

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (άνεδασμένος άπάνω στην έμπνευσμένη κορυφή του κ' Αναστασοπούλου του Κεχνηαίου)... Αισθάνομαι με την παρηγοριά της νεολαίας δίπλα μου, ύμωv, αισθάνομαι Γίγαντος ισχύv ενφ' άποδύρομαι την μαύρηv αυτή κατάσταση, να πολεμήσω μαζί σας τον άγώνα αυτόν κατά παντός σαπρού...

Η ΗΧΩ (με χιλιάδες στόματα). Προοοοοο!

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (έξακολουθώντας να καθρεφτίζεται μέσα στα κρυστάλλινα νερά της φαντασίας του)... καθ' όλων των μικροδόξων άτομιστών εκείνων που ένόμισαν φθορείον την Έλλάδα και όργιζόντων Σατουρνάλια άγοντες αιώνια και Κορυδάντων μεθυμένων κόρδακας...

Η ΗΧΩ (ώς άνω). Κόρακας!

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (ένθουσιασμένος). Ώ "Έλληνες, ω φειτταί, ω επίλεκτοι, ω έγγράμματοι, ω πατριώται—δέν ντρέπομαι βλέπετε, να επικαλεσθώ σας που δέν έντραπήκατε, ως έγώ, άκόμη να έχετε ως μόνον τιμής παράσημον το παράσημον το λάμπον από θεϊον φώς του έλληνικού πατριωτισμού του μόνου άληθινού πατριωτισμού του κόσμου...

Η ΗΧΩ (ξεκαρδισμένη από τα γέλια). Του δός μου!

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (με τρεμουλιασμένη από τη συγκίνηση φωνή)... που δέν έντραπήκατε, ως έγώ, μέσα εις εποχήν που ο πατριωτισμός...

Η ΗΧΩ (που άρχίζει να γαργιεύη). Σκασμός!..

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (μισολιγοθυμισμένος)... που ο πατριωτισμός των όπλων ή της πέννας θεωρείται λέπρα, άτιμία, στίγμα, βλακεία, ήλιθιότης—σύ ω νεολαία, σύ ω Μιστριώται ήμίθεε...

Η ΗΧΩ (καπελλώνουσα αυτόν). Ήλιθιε!

(Πέφτει το καπέλλο του και ή φαβλαταριά του. Tableau).

'Ο κουριέρης του φαβλαταρισμού

Ο,ΤΙ ΞΕΛΕΤΕ

— Περιεργότατα όσα έφθέγγατο ο κ. Κλέων κι' 'Οδυρόμενος στην α'Εστία» της Τετάρτης για τη δημοτική γλώσσα.

— «Είς την Γερμανίαν, είπε, υπάρχουν μερικοί, οι όποιοι για να δείξουν πως ξέρουν καλά την Έλληνική γλώσσα φροντίζουν να μακνθάνουν τας ιδιοτροποτέρας φράσεις ή λέξεις για να φιγουράρουν ως γνώσται και των ελαχίστων ιδιωτισμών της γλώσσης του λαού».

— Οι μερικοί αυτοί, με το συμπάθειο, καλούται Krumbacher, Thumb, Dieterich, Krüger, κι' άλλοι, που έξόν από την άλλη άξία τους, την πραγματική, κι' όχι διπλωματική, ξέρουν τα Έλληνικά καλύτερα από τον ποιητή των «'Αλγέων-Άλγών».

— Γέρος άνθρωπος, και διπλωμάτης, και να λέη τέτοιες χοντροφρευτιές! Τι θα πη ό κ. Κουρούπης τότε;

— Είπε και για τους 'Ισαύρους του ό κ. Κλέων πως παρασταθήκανε στην Γερμανία κι' άρσαν.

— Το πιστεύουμε. Μπορούν να παρασταθούν και στην Κορέα και στο 'Ινδοστάν, και νάρέσουν. Μονάχα εδώ, στην Έλλάδα, δέν θάρέσουν και θα το δητε, με την μπαλασαμωμένη γλώσσα τους και την μουχλιασμένη ποιησή τους.

— 'Ο μεγαλοφραλάτωρας κ. Αναστασόπουλος ό Κεχνηαίος, άρχισε να μιλάη φρόνιμα πιά, και μάλιστα ύστερ' από το εύεργετικό βοργιαδάκι των τελευταίων ήμερών.

— Γι' αυτό και στο τελευταίο τρομερό και βροντερό άρθρο του όμολογεί «πως το έθνος φέρεται μοιραίως στην κακαστροφή του, αφού ηυδόκησε να ξαπλώση την σαπλά του κι' επί τα γράμματα, κ' επί το Πανεπιστήμιον κ' επί την Έκπαίδευσιν».

— Κ' εξακολουθεί... «αφού καταντᾶ να έκπορευή και την γλώσσαν δι' αυτής, και τα εύγενέστερα των όνείρων του, δι' αυτής, το έθνος αυτό είναι άξιον ενός κνούτου Ρωσσιού και ενός θανάτου παντοτεινού καδ' αιώνας».

— Βλέπετε λοιπόν το καλό που άκανε στο φιλαρκό μας το κνούτο του «Νουμά»; Τόν υποχρέωσε να βλέπη καθαρώτερα τα πράγματα και να μη λέη άνοησίες!

— Δέν μας έφταναν οι αγράμματοι άρχισαν να μᾶς φορτώνουνται τώρα και οι άδράματοι.

— Ένας από αυτούς, ό κ. Πολέμης, θα παραστήση, λέει, ένα δράμα του στο Βασιλικό, που ή υπόθεσή του πλέκεται στη νήσο των άναμνήσεων και άνάγεται στους χρόνους των παραμυθίων και των κολοκυθοκορφαδών.

— Για τους άξιους συναδέλφους του τα λέμε άλλη φορά.

— Θα πάη, λένε, κι' ό Μιστριώταγας στα 'Ιεροσόλυμα το Πάσχα για να γίνη Χατζής—Χατζηγεωργάκης, δηλαδή να πούμε.

— 'Ο κ. Χατζιδάκης δέ θα πάη. Τίν έκανε Χατζή και Δερβίση ό Πάλλης με την άπάντησή του για την «'Ονισσα».

— Για την «Γκούρνια» της δ. Ζωγράφου άξιζει να γράψουμε δυό λόγια. Έχει 700 τόσες σελίδες κ' έρχεται τρίτο, στον όγκο, ύστερ' από τα ρομάντζα του Στεφ. Ξένου και τα «'Αξιωματικού άπομνημονεύματα» του κ. Κουρούπη.

— Άρξ ή άξία της ζυγίζεται με το καντάρι.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΠΟΝΟΣ ΚΡΥΦΟΣ

Τόν πόνο της ψυχής μου τον κρυφό
Κανεις δέν το είξερει
Μονάχα ένα βραδυ με τα ήλιογέρματα
Μυρωμένο τον πήρε κάποιο άγέρι...
—Τάχα ποιος ξέρει, που τον έχει φέρη!

Και σπόρον άπ' τα σπλάχνα κάποιου άνθου
Μαζή του έπήρε πέρα
Κι' αδερφωμένα και τα δυό μισέψανε—
Σε κάμπο έπέσαν τάχατε ή σε ξέρι;
—Τάχα θε να φυτρώσουν καμμιά μέρα;

Κι' άποζητάει το σπόρο του ό άνθος,
Κι' όλο ρωτάει ταγέρι.
Και για τον πόνο εγώ'ρωτάω άνώφελα,
Σ' άλλη ψυχην άν νύρε τάχα ίταίρι...
—Πόνος και σπόρος που είνε ποιος το ξέρει!..

Σε βωλοκοπημένη έσπάρθη γής
'Ο σπόρος, ή σ' έρμιās σπεται μάκρη;
Εύρηκε ό πόνος άγκαλιά κι' απόγυρε
Σε ποιού ματιού την άκρη
Θά λαμπυρίση τάχα κάποιο δάκρυ;

Τόν πόνο της ψυχής μου τον κρυφό
Κανεις δέν τον είξερει...
ΑΓΙΣ ΘΕΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

—κ. Άκρίτα. Δέν θα το δημοσιεύσουμε άν δέν μᾶς στείλετε τάληθινό σας όνομα. Αυτό θα γίνεται πιά για όλους. Όσα μᾶς στέλνουν ιδώ και μπρός θάναι σάν να μη μᾶς τα στέλνουν άν δέν έχουν στο πλάι και τάληθινό όνομα και το κατατόπι του άποστολέα, που ή δέν θέλη να φανερωθῆ σε κανέναν άλλον έξόν από τον «Νουμά» φτάνει μονάχα να μᾶς το γράψη.—κ. Νακόγυφτο. Σας εύχαριστούμε για την πληροφορία που μᾶς δίνετε. Θα την χρησιμοποιήσουμε στα «'Ο,τι θέλετε».—κ. Δέλτα Σίγμα. Το λάβαμε και το αφίλημα του Βοργιᾶ. Θα δημοσιευθῆ κι' αυτό, όπως και τάλλο, μονάχα να περιμένετε λίγο, γιατί είμαστε πνιγμένοι από ύλη. Σας εύχαριστούμε, ποδχατε την καλωσύνη να μᾶς φανερώσετε τάληθινό σας όνομα.—κ. Α.Σ.Μ. Το δημοσιεύουμε 'δω αυτό που μᾶς έστειλατε και σας εύχαριστούμε: Στις έξετασίες της Γιατρικής Σχολής. 'Ο καθηγητής: Ποιό είναι το ισχυρότερο έμειτικό; 'Ο φοιτητής (ύστερ' από λίγη σκέψη) Τζέρθρα του Κόντε Κουρούπη! —κ. Νικ. Σπερ. Σας έπρόλαβε άλλος. Για να πεισθῆτε, δημοσιεύουμε 'δω την μεγαλοπρεπεστάτη αυτή έμμετρη μεγαλοφυία που μᾶς έστειλατε από το «Παναθηναϊκό» γραφείο του κ. Κίμωνα Μουχλίδη. Καμαρωστε το:

Στην «Παναθηναϊκή»
Σά(χ)λα του Μιχαηλίδη
θα μᾶς πη την Κυριακή
για σοφούς και για μωρούς
και για κάποιους Κασοίδη
δ' χαριτωμένος Φαίδων
δ' Γρηγόριος ό Ξέρν
που μετέφραζε τον Βέρν
στην «Διάπλαση των Παιδών».

—κ. Άθηναίο στα Παρίσια. Την άνταπόκριση την λάβαμε και σας εύχαριστούμε. Θα την δημοσιεύσουμε στο φύλλο της παραπάνω Κυριακής για να βουθαθούν και μερικά άπύλωτα δημοσιογραφικά στόματα που σελιαρίζουν πως ό «'Εθνικός Διδάσκαλος Ψέμματι διάδοσε πως διαρίστηκε στη θέση του Λεγκράν. Με την άνταπόκρισή σας θα λουφάζουν και θα βγάλουν άθελα το καπέλλο τους σ' εκείνον που τιμάει σήμερα το Έλληνικό όνομα στο κέντρο του πολιτισμού.

ΚΕΡΔΟΣ 312,140 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναι! 312,140 δραχμάς έδωκε μέχρι τουδε το γραφειον του τραπεζομεσίτου κ. 'Ιω. Φωτίου εις τους πελάτας του. 'Ητοι εκ των άγοραστών λαχειοφόρων όμολογιών εκ του γραφείου του έχουν κερδίσει διάφορα ποσά, άνερχόμενα εις τον στρογγυλόν αριθμόν 327,140 δραχ.

'Ο κ. 'Ιω. Φωτίου θέλει ν' αναβιβάση το ποσόν τουτο εις 1,000,000 δραχ. 'Επιθυμών δέ ίνα συμμετάσχωσι τουτων πάσαι αι τάξεις της κοινωνίας υποδιβάζει την προκαταβολήν δι' εκάστην λαχειοφόρον της 'Εθνικής Τραπέζης εις δραχ. 5 και καλει τους θέλοντας ν' άγοράσωσι τοιαύτην να προσέλθωσιν εις το τυχηρόν γραφειόν του, όπου πάντως θα κληρωθῆ μετ' άμοιβής όμολογία τις και τί χαρά να είναι ή πρώτη με τας 70,000 χρυσάς δραχμάς την 19 Μαρτίου έ. έ., οτε γενήσεται ή κλήρωσις.

'Ωσούτως άσφαλίζονται και λαχειοφόροι όμολογία της αυτής 'Εθνικής Τραπέζης δια την αυτήν εις το άρτιον κλήρωσιν της 19-Μαρτίου 1904 άντι μιάς δραχμής εκάστη.

ATELIER DE RELIEUR

N. S. LARDIS

ATHENES—RUE PRAXITELLES 28.